

ÉSZREVÉTEL

a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés tervezetéhez

Tisztelt dr. Munkácsi Péter!

Köszönettel vettük a részünkre véleményezésre megküldött, az egyes szellemi tulajdonvédelmi törvények módosításáról szóló előterjesztést (a továbbiakban: tervezet). Az alábbiakban a MIE észrevételeit ismertetjük, amelyeket a közös jogkezelő szervezetek által közösen megtett észrevételek ismeretében teszünk meg.

1. A Tervezet 22 § [Vt. 40. §]

Észrevétel:

A 3. mondatban szereplő szankció (hiánypótlás elmaradása esetén a felszólalást, a törlési kérelmet és a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni, a bejelentő vagy a védjegyjogosult nyilatkozatát pedig be nem nyújtottnak kell tekinteni) eltűzött. Helyette olyan szankciót javasolunk, amely nem eredményez „jogvesztést”, de az ügyfelet az itt írt eljárási szabály betartására ösztönzi.

2. A Tervezet 27. § [Vt. 95. § (14a) bek.]

Javaslat:

„(14a) Védjegybitorlás miatt indított perekben a törvény 27.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott jogkövetkezmény bitorlás –arra az időszakra nézve nem állapítható meg, amikor a védjegyoltalom megszűnése megállapításának feltételei a törvény alapján fennálltak, ha az alperes érdemi védekezésében erre hivatkozik.”

Indokolás:

A tervezett rendelkezés világosabb fogalmazása lenne kívánatos. Teszünk szövegezési javaslatot is. Álláspontunk szerint a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása, mint a megállapítás iránti kérelem teljesítését kizáró ok csak akkor kerülhet alkalmazásra, ha az alperes erre hivatkozik, és emiatt kéri a védjegybitorlás megállapítására irányuló kérelem elutasítását, továbbá a bíróság megvizsgálja, hogy valóban fennálltak-e a törvény alapján az oltalom megszűnése megállapításának a feltételei.

3. A Tervezet 35. § [Szjt. 20. §]

Javaslat:

A 92/H. § (2) bekezdése a következő mondattal egészüljön ki:

„A 20. §-ban meghatározott díj megállapítását a magáncélú többszörözés mértékét reprezentatív módon megjelenítő kutatással kell alátámasztani.”

Indokolás:

Álláspontunk szerint a szabály nem a megfelelő helyen került elhelyezésre a törvényben, ugyanis e szabály célja – a hozzá kapcsolt indokolásból is következően – az, hogy a díjszabás-jóváhagyási eljárás körében a hatóság a lehető legmegalapozottabb döntést hozhassa.

A szabály deklarált jogalkotási célnak is megfelelő elhelyezése emiatt az Szjt. 92/H. § (2) bekezdésében lenne indokolt, amely arra vonatkozik, hogy a jogkezelő szervezetnek milyen szempontok figyelembevételével kell megállapítania a díjszabását.

Az indokolás a módosítást a következővel támasztja alá: „A rendelkezés támpontot ad mind a jogdíj fizetésére kötelezettek, mind a jogosultak számára a magáncélú felhasználások mértékéről és az ebből származó hátrányoknak az – üreshordozó díj egészéhez viszonyított – arányáról.”

Álláspontunk szerint a díj általánjellegéből fakadóan a kutatás képes lehet valószínűsíteni ugyan a magáncélú felhasználások mértékét (csak ezt a követelményt fogalmazza meg egyébként a Padawan-döntés is). Emiatt mindenképp indokolt lenne az indokolásnak a Padawan-döntés fényében való, azt megfelelően értelmező pontosítása.

Továbbá az indokolásban azt is egyértelművé kell tenni, hogy a jogalkotói szándék arra terjed ki, hogy a tanulmány ne általában mindenki számára, hanem csak azok számára váljon hozzáférhetővé, akik a díjszabás jóváhagyására irányuló eljárásban véleményezési jogosultsággal bírnak. (Itt utalni kell arra, hogy az indokolás ellentmond a törvény szövegének.)

4. A tervezet 43. § [Szjt. 89. § (3) bekezdés h)]

Javaslat:

Javasoljuk, hogy a jogalkotó tekintsen el a szabály tervezett formájában történő törvénybe iktatásától.

Indokolás:

A közös jogkezelő szervezetek támogatják az átláthatóság fokozását szolgáló jogszabály módosításokat. Nem fogadhatók el azonban az olyan szabályok, amelyek előzetes részletes szakmai egyeztetés nélkül, a végrehajthatóság átgondolását mellőzve kerülnek a javaslatba.

A felosztási folyamatot érintő, az egyes közös jogkezelő szervezeteknél szükség szerint különböző, szakmai szokások, és az adott közös jogkezelő szervezet által kezelt jogok, a jogkezeléssel érintett művek és teljesítmények sajátosságai által befolyásolt, más felosztási és jogdíjkifizetési lépésekkel sok szálon összefüggő résztevékenység egyes elemeit ragadja meg a javaslat.

A javaslat szövege felosztási gyakorlatban használt, de jogszabályban nem nevesített megfogalmazásokat alkalmaz. A normában használt „nem azonosított vagy részben azonosított művek”, és a „részleges és teljes műdokumentációs hiánnyal kezelt művek” kifejezések azonos jelentésűek.

Az Szjt. jelenleg a javaslat céljának körében maradván a következő fogalmakat használja: „A közös jogkezelő szervezet a díjszabásban a felhasználás engedélyezésének feltételeként előírhatja, hogy a felhasználó (...) szolgáltatson adatot a felhasznált művekről, illetve kapcsolódó jogi teljesítményekről.” [Szjt. 88. § (3) bekezdés] „A közös jogkezelő szervezet köteles adatbázist fenntartani az általa végzett közös jogkezelés alá tartozó bel- és külföldi művekről, kapcsolódó jogi teljesítményekről, illetve jogosultakról.” [Szjt. 89.§ (2) bekezdés] E fogalmakkal sincs a javaslat szerinti szabály összehangolva, minden bizonnyal az előző bekezdésben meghatározott okból.

5. A Tervezet 43. § [Szjt. 89. § (3) bekezdés i) pont] és a 45. §-hoz [Szjt. 90. § (5) bekezdés j) pont]

Javaslatot nem teszünk, észrevételünk a következő:

A hatályos rendelkezéseket módosító szövegben, illetve azok indokolásaiban is szükséges lenne arra utalni, hogy ilyen megállapodások nem feltétlenül léteznek, mivel a törvény hivatkozott rendelkezései diszpozitívak, ha pedig ettől a felek nem térnek el, akkor az Szjt.-beli szétosztási arányok érvényesülnek (emiatt pedig a törvényi kötelezés alapján nem minden esetben lesz hozzáférhetővé tehető megállapodás).

6. A Tervezet 44. § [Szt. 89. § (11a) bekezdés]

Javaslat:

A 89. § a következő (11b) bekezdéssel egészüljön ki:

„(11b) Az igazságügyért felelős miniszternek a szervezet támogatási politikája és a bevételnek a jogosultak érdekében történő felhasználására vonatkozó döntése jóváhagyásról szóló határozatának felülvizsgálatát az érintett közös jogkezelő egyesület jogszabálysértésre hivatkozással a Fővárosi Törvényszéktől kérheti, amely a kérelmet soron kívül közigazgatási nemperes eljárás szabályai alapján bírálja el. A nemperes eljárásban a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332. § (3) és (4) bekezdése nem alkalmazható.”

Indokolás:

A javaslat az iparjogvédelmi közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára vonatkozó szabályokkal azonos jogorvoslati rendet vezet be az SZTNH szerzői jogi hatósági eljárásaiban. Ezzel kapcsolatos észrevételünket alább tesszük meg. Ezzel összhangban javasoljuk, hogy az igazságügyért felelős miniszter Ket. hatálya alá nem tartozó döntéseivel összefüggő jogorvoslati jogot is egységesen határozza meg a törvény. A javaslatunk a díjszabás jóváhagyási ügyekben bevezetett bírósági jogorvoslat szabályainak alkalmazására irányul a támogatási politika jóváhagyására irányuló, eljárási törvényekkel nem szabályozott eljárásban is.

A javaslat szerinti szabály bevezetése nélkül a 2012-től hatályos, új jóváhagyási eljárásban sérül az eljárással érintett közös jogkezelő szervezetek jogorvoslati joga. A szabályra azért is szükség van, mert a külön jogorvoslat híján az Szt. 3. § útján alkalmazandó Ptk. 215. § az adott ügyekben nem alkalmazható. A támogatási politikát (amely egyébiránt szervezeti, a személyek jogába tartozó jognyilatkozat) nem lehet semmilyen értelmezéssel sem szerződésnek tekinteni, amelyre a Ptk. 215. § épül.

7. A Tervezet 46. § [Szt. 92/D. § (5) bekezdés]

Javaslatot nem teszünk, észrevételünk a következő:

Megértettük, hogy a cél a szerzői jogi közigazgatási határozatok egységes bírósági felülvizsgálati rendjének kialakítása. Osztjuk azt a megközelítést is, hogy a bírósági felülvizsgálat mintáját a bevált iparjogvédelmi szabályozás adja. Mindazonáltal úgy látjuk, hogy alapvetően eltérnek a közös jogkezelési (nyilvántartásba vételi és felügyeleti) hatósági ügyek, és az iparjogvédelmi ügyek. Az is döntő különbség, hogy a közös jogkezelési hatósági ügyekben az ügyfél csak önkormányzattal rendelkező egyesület lehet, amelynek közös jogkezelési státuszát érintik a nyilvántartásba vételi, és érinthetik a felügyeleti ügyek.

Egyetértünk azzal, hogy az árva műveket érintő közigazgatási ügyekben a bírósági felülvizsgálat ne terjedjen ki a határozat megváltoztatására. Ebben az esetben az SZTNH az eredeti jogosult helyett ad engedélyt a felhasználásra (végső soron helyette gyakorolja a jogokat), ezt a hatáskört nem lehet áttelepíteni a bíróságra.

Más a helyzet azonban a nyilvántartásba vételi és a felügyeleti ügyekben. Álláspontunk szerint itt az SZTNH egészen más jellegű hatósági tevékenységet végez: nem engedélyezi (jogosítja) a hatósági eljárásban a fél által végzett cselekményt, mint az árva művek esetében, hanem nyilvántartásba vételi, illetve elutasító döntést hoz, továbbá az Szjt. 92/K. § (6) bekezdésében meghatározott felügyeleti intézkedéseket tehet. Ez utóbbi körben legalább a felügyeleti bírság kiszabása, és a nyilvántartásból való törlés olyan jogkövetkezmények, amelyek körében helye van a határozat bírósági felülvizsgálata során a határozat megváltoztatásának is. Éppen ebből fakadóan nem áll fenn olyan érdek a nyilvántartásba vételi, és a fent említett felügyeleti ügyekben, amelynek alapján a bíróság döntési jogkörét ilyen módon korlátozni lenne szükséges: a felülvizsgálati eljárásban ilyen esetekben lehetőséget kellene adni arra is, hogy a bíróság megváltoztathassa az SZTNH által hozott döntést, pl. csökkentse, vagy törölje a bírságot.

A Pp. 339. § (1) bekezdése alapján törvény rendelkezhet a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálat keretében történő megváltoztatásáról.

Üdvözlettel:

Dr. Szecskay András

Elnök